

Posudek na bakalářskou práci Hany Kolářové

Obraz USA a Američanů v severokorejské propagandě

Propaganda v KLDR je lákavé a zároveň pro solidní zpracování mimořádně obtížné téma, které není dosud ve světě příliš dobře (nezaujatě, kompetentně) zpracované. Práce Hany Kolářové je maximem, jehož bylo možné na úrovni jejího poznání, s kompetentním vedením a s náležitě zvolenou teorií realizovat. Její postup je v mnoha směrech šťastný, neboť se jí podařilo skloubit osobní zájem (ohromné nasazení) s výraznou schopností porozumět metodologii a obojí aplikovat na znalosti severokorejské historie. Nadto jsou jednotlivé kapitoly úměrné a proporcionální svou délkou, navazují na sebe a směřují od teoretické části (kapitoly 1 a 2, částečně 3) k praktické (3 a 4). Vizuální obraz USA a Američanů konkrétně je tedy veden od definice antiamerikanismu po výběr jednotlivých situací, jichž v KLDR několik desetiletí používají, k demonstraci uvedeného na obrazovém materiálu. Bohužel není možné v poslední části postupovat chronologicky jinak než podle událostí nebo menších pomocných kódů, protože obrazový materiál mnohdy neobsahuje dataci. To však hodnotu práce nesnižuje, neboť styly zobrazení i situace se zdají být nadčasové.

Za zdařile provedené považuji v podstatě všechny kapitoly. První dává práci terminologii a rámce (druhy propagandy, vztah k ideologii a nacionalismu, cíle, možná provedení), druhá severokorejský kontext (totéž včetně institucí a vývoje). Konkretizaci témat a obrazů přináší kapitola třetí, kde se diplomantka musela potýkat s některými poměrně vážnými problémy reinterpretací zejména tam, kde nejsou dějiny KLDR vykresleny alespoň rámcově souhlasně a objektivně. Na jedné straně se jí pro výklad nabízela verze KLDR (o níž mohla mít podezření, že je zkreslená), na druhé straně ony vybrané situace nebývají v dějinách Koreje popsány podrobně či mohou být také vynechány (ostatně až na korejskou válku a podpis Taft-Kacurova memoranda jde skutečně o marginální záležitosti). Další možností pro výklad bylo stejně ideologizované hledisko Korejské republiky. Je třeba ocenit, že se Haně Kolářové podařilo se v jednotlivých událostech vyznat a propagandu uspokojivě (alespoň do té míry, jak jsem schopná posoudit) rozklíčovat. Poslední kapitola je velmi komplexním rozbohem sbírky materiálů, rozdělených do relevantních částí a podrobně – opět od obecného k zvláštnímu – dekodujících obrazové sdělení. Závěry jsou adekvátní a přiměřené.

Text je nadstandardní zvláště obsahem a kvalitou zpracování, ale také originalitou a vkladem autorky práce. Nadstandardní je také rozsah práce a literatura, technický aparát a jazykové

provedení jsou v normě. Téma se nabízí k dalšímu rozpracování, což by ale znamenalo soustředit se na jeden zdroj, např. tisk, čímž by se vyřešila i chronologie zobrazení a mohly by vyniknout případné posuny provedení, resp. významu.

Z uvedeného vyplývá, že práci Hany Kolářové považuji v kontextu prací obhájených na oboru koreanistika za mimořádně zdařilou a s potěšením ji *doporučuji k obhajobě*.

Navrhované hodnocení: výborně

Otázky pro rozpravu při obhajobě: možné vlivy protipropagandy a reakce na ni (KR, USA), místo propagandy KLDR v obecnějším kontextu studené války, nejproduktivnější motivy.

V Praze, 4. 8. 2019

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

oponent